

Triduum dziękczynne za 25-lecie pielgrzymki św. Jana Pawła II do Gliwic oraz za Kongres Eucharystyczny

Dzień I (15.06.2024)

Pieśń na wystawienie: „Bądźże pozdrowiona, Hostio żywa...” DN 635

1. Wprowadzenie

Panie Jezu Chryste, rozpoczynamy dzisiaj dziękczynne Triduum modlitewne, którym pragniemy podziękować Tobie i wielbić Cię za 25-lecie niezwykłego doświadczenia obecności św. Jana Pawła II w Gliwicach oraz za dar Kongresu Eucharystycznego, który był jakże cennym i ubogacającym nas przeżyciem.

Św. Jan Paweł II całym swoim życiem i nauczaniem prowadził nas do Chrystusa obecnego w Eucharystii, natomiast Kongres Eucharystyczny był jakże potrzebną nam „formą kultu Jezusa obecnego w Najświętszym Sakramencie”. Kongres ten pomógł nam zgłębić prawdę o Twojej cudownej, eucharystycznej obecności wśród nas, bo obiecałeś: „Ja jestem z wami”. Tak bardzo doświadczamy Twojej obecności szczególnie na Mszy Św. oraz na adoracji, zawsze kiedy trwamy na osobistym spotkaniu z Tobą, naszym Ojcem pełnym miłości. Chcemy oddać Tobie ten czas i oddać siebie, bo przecież cali zależyśmy od Ciebie.

Pieśń np.:

a) Panie mój, przychodzę dziś, serce me skruszone przyjm, skłaniam się przed świętym tronem Twym. Wznoszę ręce moje wzwyż, miłość mą wyznaję Ci. Uwielbiam Ciebie w Duchu, uwielbiam w prawdzie Cię, życie me oddaje Tobie, uświęć je.

b) „Niechaj sławią Cię narody...” DN 324

2. Modlitwa „Ty zawsze jesteś pierwszy!”

Boże, Ty pierwszy nas umiłowaleś, a my mówimy o Tobie jakbyś nas raz tylko pierwszy umiłował i to w przeszłości. A przecież w ciągu wszystkich naszych dni, w ciągu wszystkich lat naszego życia i w każdym momencie Ty zawsze kochasz nas pierwszy.

Kiedy budzimy się rano i ku Tobie zwracamy naszą duszę, Ty nas uprzedzasz, Ty nas pierwszy już umiłowaleś.

Jeżeli wstaję o świcie i zwracam się ku Tobie, w tej samej sekundzie Ty moją duszę, moją modlitwę uprzedzasz, Ty mnie pierwszy umiłowaleś.

Przebacz, o Boże, moją niewdzięczność. To nie jeden raz Ty pierwszy nas umiłowaleś. Ty zawsze pierwszy nas miłujesz w każdej chwili naszego życia. Tyle wiem na temat jutra: Opatrzność wszędzie przed słońcem, bo Ty nieprzerwanie kochasz mnie w każdym momencie.

Pieśń np.:

a) Nie umiem dziękować Ci Panie, bo małe są moje słowa.

Zechciej przyjąć moje milczenie i naucz mnie życiem dziękować.

Zechciej przyjąć moje milczenie i naucz mnie życiem dziękować./ x3

b) „Wszystko, co żyje, niech wielbi Pana...” DN 333

3. Z nauczania Św. Jana Pawła II odczytanego w Gliwicach 15 czerwca 1999 r.

Papież w Gliwicach pragnął przypomnieć i rozwinąć prawdę o miłości, która jest istotą Boga i którą Bóg kocha człowieka: „*Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne* (J 3, 16). Świat jest miłowany przez Boga i będzie miłowany do końca. Przebite na krzyżu i otwarte Serce Syna Bożego świadczy dogłębnie i w sposób definitywny o Bożej miłości. Stajemy z drżącym sercem i w pokorze przed wielką tajemnicą Boga, który jest miłością. Pragniemy dzisiaj tu, w Gliwicach, wyrazić Mu nasze uwielbienie i zarazem wielką wdzięczność. (...). Trzeba, aby ta radosna i przejmująca zarazem nowina o miłującym Bogu została światu ponownie ukazana. Bóg jest rzeczywistością, która wymyka się naszej zdolności wyczerpującego zrozumienia. Dlatego, że jest Bogiem, nie zdołamy Jego nieskończoności objąć naszym rozumem, ani zamknąć w ciasnych ludzkich wymiarach. To On nami rządzi, prowadzi nas i rozumie, choćbyśmy nie byli tego świadomi. Ale ten nieosiągalny w swojej istocie Bóg stał się bliski człowiekowi poprzez swoją ojcowską miłość. Prawda o Bogu, który jest miłością, stanowi jakby syntezę i równocześnie szczyt wszystkiego, co Bóg nam objawił o sobie, co nam powiedział przez Proroków i przez Chrystusa o tym, kim jest. Tę miłość objawiał na różne sposoby”

Pieśń np.: a) O Jezu w Hostii utajony, moje serce Cię czuje. Chociaż kryją Cię zasłony, Ty wiesz, że Cię miłuję, miłuję.

b) „Bóg jest Miłością...” DN 261

4. Modlitwa – uwielbienie:

Kłękam przed Tobą, Panie Jezu, obecny w białej Hostii i wyznaję moją wiarę, choć wiem, że jest wciąż słaba, że nie jest nawet jak ziarno gorzycy. Ale Ty, który wszystko wiesz, Ty wiesz, że moje wyznanie jest szczere.

Kłęczę przed Tobą Panie, i uwielbiam Ciebie. Pomóż mi głębiej wierzyć, modlić się i kochać. Pomóż mi trwać przed Tobą z otwartym sercem, słuchać Cię i usłyszeć to, co Ty chcesz mi powiedzieć. Kłęczę przed Tobą Panie, ukryty w Chlebie Życia, daleki dla moich oczu i Nieogarniony, a równocześnie tak bliski, i dziękuję Ci, że jesteś, że mogę w Tobie i przy Tobie odnajdywać światło i pokój, że mogę uczyć się prawdy o Tobie i o sobie. Wierzę w Twoją obecność Tu, w Najświętszym Sakramencie. Wierzę, że z wysokości monstrancji patrzysz na mnie. Wierzę, że przyprowadziłeś mnie tutaj, abyśmy mogli się spotkać. Bądź błogosławiony mój Boże i Ojciec.

Będziemy powtarzać: **Uwielbiamy Cię!**

- Ty stworzyłeś cały świat z miłości,
- Ty jesteś dawcą życia, także mojego,
- To Ty chcesz rozmawiać ze mną,
- Ty jesteś miłością, która nie zna granic,
- Ty jesteś sensem i celem mojego życia,
- Ty jesteś dla mnie pokarmem do nieba, abym nie ustał i nie pobłądził w drodze,

- Ty dajesz życie wieczne,
- Ty tak bardzo ukochałeś każdego człowieka,
- Ty jesteś Bogiem prawdziwym i jedynym.

Pieśń np.: a) Jezu mój Jezu, dziś do Ciebie mówić chcę. Ty mi dajesz swojego Ducha, uwielbiam Cię.

b) Uwielbiajcie Pana ludzkich serc bijące dzwony. Padnij na kolana przed Nim ludu utrudzony. On osuszy Twoje łzy On ratunkiem będzie Ci. Tu u Jego stóp padnie wróg bo On Bóg niezwykły. Niepojęty w Swej mądrości Święty Święty Bóg Miłości. Śpiewaj Panu ziemio chwalcie wszystkie świata strony.

5. Modlitwa do Najświętszego Serca Pana Jezusa

O Serce Jezusa, Ty jesteś Święte nad świętymi, święta jest Twoja miłość. Ty jesteś tronem miłosierdzia, przed którym przyjmujesz nawet największych nędzarzy, jeśli tylko sprowadza ich do Ciebie miłość upokorzona widokiem swej nędzy.

Ty jesteś niewyczerpanym źródłem łask i błogosławieństwa, przepaścią miłości, w której chcemy znaleźć na wieki nasze mieszkanie i odpoczynek. Pozdrawiam Cię, o Serce nieporównanej dobroci. Serce wspaniałe, oświeć mnie! Serce najmiłsze, zapal mnie! Serce kochające, działaj we mnie! Serce miłosierne, przebac mi! Serce najpokorniejsze, odpocznij we mnie! Serce najcierpliwsze, przemień mnie! Serce najlepsze, pobłogosław mnie! Serce spokojne, uspokój mnie! Serce najpiękniejsze, zachowaj mnie! Serce najdoskonalsze, uszlachetnij mnie! Serce najświętsze, balsamie drogi, zachowaj mnie! Serce błogosławione, popraw mnie! Serce będące lekarzem i lekarstwem na nasze nieprawości, ulecz mnie!

Pieśń np.: „Kochajmy Pana...” DN 705

6. Zakończenie

Jezu mój, któż zna mnie lepiej niż Ty? Wiesz o mnie wszystko, znasz najgłębsze tajemnice mojego serca. Dziękuję Ci, że przenikasz mnie do głębi Ty ukryty w Najświętszym Sakramencie. Dziękuję, że na drodze naśladowania Ciebie uczysz mnie mądrej miłości, uczysz, że prawdziwa miłość doskonali się w słabości. Dziękuję Ci, Jezu, za każdą trudną chwilę mojego życia, za każdy upadek, z którego pomogłeś mi się podźwignąć, za cierpienie, zwątpienia, niezrozumienie i samotność. Skoro nadal jestem na Twojej drodze, to znaczy, że te doświadczenia były mi potrzebne, umocniły mnie i pomogły nie skupiać się na sobie samym, lecz na Tobie i tych, wśród których żyję: mieszkam, pracuję. Dziękuję Ci, Jezu, że jesteś moją skałą, twierdzą, jedynym oparciem, najdroższym Przyjacielem. Przy Tobie niczego nie muszę się lękać, nawet tego, co we mnie słabe i w czym wciąż nie domagam. Błogosław nam Jezu!

Pieśń na błogosławieństwo np.: „Pobłogosław Jezu drogi...” DN 721

Pieśń na zakończenie np.: „Liczę na Ciebie Ojcze...”

**Triduum dziękczynne za 25-lecie pielgrzymki św. Jana Pawła II
do Gliwic oraz za Kongres Eucharystyczny**
Dzień II (16.06.2024)

Pieśń na wystawienie: „Kłaniam się Tobie...” DN 648

1. Wprowadzenie

Tak jak dom Ojca ma mieszkań wiele, tak świat modlitwy umożliwia nam wiele wejść do tego domu. Ale to Ty Najświętszy Boże pierwszy pokazujesz drogę do Ciebie, a nawet sam nas tą drogą prowadzisz. I Ty pierwszy zapraszasz nas do modlitwy, dajesz czas łaski, czas naszego wzrostu i przenikania w nas Twojego Świętego Ducha. Chcemy otwierać się Boże na Twoje święte natchnienia. Bo jak zapisał Sługa Boży diecezji gliwickiej, kleryk Alfons Mańka, „*modlitwa jest życiem naszej duszy, ona nam daje siłę i łaskę kroczenia drogą, jaką nam Bóg nakreślił, ona sprowadza na nas z nieba co chwilę nowe łaski*”.

Przychodzimy, żeby się z Tobą spotkać jak z najlepszym przyjacielem, który wie o nas wszystko, także to – co najgorsze, a wciąż pozostaje przyjacielem. Przychodzimy, aby oddać Tobie pokłon, aby Tobie dziękować i Ciebie uwielbiać za dar obecności w Gliwicach Św. Jana Pawła II - papieża głębokiej modlitwy oraz za wszystko, czego doświadczyliśmy przeżywając Kongres Eucharystyczny. Chcemy być Twoimi, bo Ty nas wybrałeś i uczyniłeś z nas swój święty lud. Więc przychodzimy jako Twoja własność, przychodzimy bo w Tobie znajdujemy schronienie i pomoc, przychodzimy my Twój lud, bo Ty jesteś naszym wspaniałym Ojcem.

Pieśni np.:

- a) Przyjdź z pokłonem Ludu Boży, przyjdź ze śpiewem ludu święty. Sław Jezusa swego Zbawcę, wspaniałego Króla Chwały./ 3x*
- b) „Gdzie w uroczystej cichości...” DN 642*

2. Rozważanie o modlitwie

Czas modlitwy jest najdojrzalszym czasem w życiu chrześcijanina. Nigdy tak szybko i tak pięknie nie dojrzewamy jak podczas modlitwy.

W modlitwie zawsze jest nas dwóch: ja słaby i Ty potężny. Ja mały i Ty ogromny. Ja niestały i Ty zawsze wierny. Ja grzeszny i Ty Najświętszy.

Gdy trwam przed Tobą na modlitwie, to uznaję całą swoją słabość, niewystarczalność i ograniczoność. Mam świadomość, że sam z siebie niczego nie jestem w stanie uczynić, nie jestem zdolny do żadnego dobrego dzieła. Ale wiem, o Kogo oprzeć moją nadzieję, wiem w Kim jest moja moc i siła. Wiem, gdzie szukać pomocy i ratunku – tylko w Tobie Panie!

Pieśni np.:

- a) Pan ma wielką moc/ 2x, w Nim cała moja siła, Alleluja, Alleluja. / 3x*
- b) Pan jest mocą swojego ludu. Pieśnią moją jest Pan. Moja tarcza i moja moc, On jest mym Bogiem, nie jestem sam. W Nim moja siła, nie jestem sam.*

3. Z nauczania św. Jana Pawła II:

Św. Jan Paweł II w słowie odczytanym przez abpa Józefa Kowalczyka w Gliwicach 15 czerwca 1999 r. wyraził swoje uznanie dla naszego – wiernych diec. gliwickiej – przywiązania do tradycji religijnej naszych przodków i do wierności Bogu. Zauważył także, że zawsze czuliśmy potrzebę modlitwy. Modlitwa wciąż jest dla nas jak oddech. Ona jest dla nas – słabych ludzi – przepływem Bożej mocy.

Dla św. Jana Pawła II, którego całe życie było przeniknięte głębokim zjednoczeniem z Bogiem na modlitwie, najważniejsze miejsce zajmowała Eucharystia, a także związana z nią

adoracja Najświętszego Sakramentu. Papież uważał, że: "Wśród różnych praktyk pobożnych adoracja Jezusa sakramentalnego jest pierwsza po sakramentach, najbardziej miła Bogu i najbardziej pożyteczna dla nas. Eucharystia jest nieocenionym skarbem: nie tylko jej sprawowanie, lecz także jej adoracja poza Mszą św. pozwala zaczerpnąć z samego źródła łaski." (*Ecclesia de Eucharistia*, 25). W jego encyklice o Eucharystii znajdziemy bardzo osobiste i wzruszające wyznanie: "Pięknie jest zatrzymać się z Nim [Chrystusem] i jak umiłowany Uczeń oprzeć na Nim głowę i poczuć dotknięcie nieskończoną miłością Jego Serca. (...) Ileż to razy, moi drodzy Bracia i Siostry, przeżywałem to doświadczenie i otrzymałem dzięki Niemu siłę, pociechę i wsparcie" (*Ecclesia de Eucharistia*, 25).

Możemy być wdzięczni Janowi Pawłowi II, że zostawił nam to świadectwo, bo dzięki niemu dowiadujemy się, że właśnie z adoracji Najświętszego Sakramentu czerpał on moc do przezwyciężania trudności. Jest to wielka nauka dla nas. Także i nam Bóg udzieli w niej "siły, pociechy i wsparcia".

Pieśni np.:

a) *Przyjaciela mam, co pociesza mnie, gdy o Jego ramię oprę się. W Nim nadzieję mam, uleciał strach. On najbliżej jest, zawsze troszczy się. Królów Król, z nami Bóg / 2x. Jezus, Jezus / 2x*

b) *„Cuda nad cuda...” DN 641*

4. Wezwania dziękczynne

Panie Jezu, który dałeś nam Siebie, pozostałeś z nami w Najświętszym Sakramencie i wciąż powtarzasz „Ja Jestem z wami”. Nasze serca są pełne wdzięczności za wszelkie Twoje dary dlatego pragniemy Tobie dziękować powtarzając: ***dziękujemy Ci Jezu.***

- za to, że możemy przebywać z Tobą na modlitwie i na adoracji,
 - za to, że wciąż nas ratujesz i nam przebaczasz,
 - za to, że możemy wpatrywać się w Ciebie w Eucharystii i wciąż czerpać z niej moc,
 - za to, że stałeś się dla nas Pokarmem dającym nam tak wiele łask już teraz, a także nieśmiertelność,
 - za to, że nas pokrzepiasz w każdej naszej potrzebie,
 - za to, że gdy upadamy w swej słabości Ty nie odwracasz od nas Swojej miłości,
 - za to, że zawsze możemy otwierać przed Tobą nasze serca, a nami nie wzgardzisz, ani się nami nie znudzisz,
 - za to, że nigdy się na nas nie odrzucasz,
 - za ogrom miłości płynącej z Twojego Serca,
 - za to, że Twoja miłość zawsze jest większa niż to co w nas jest słabe i złe,
 - za Twoje zmartwychwstanie i życie pośród nas,
 - za dar osoby i nauczania św. Jana Pawła II,
 - za możliwość głębszego przyłgnięcia do Eucharystii poprzez Kongres Eucharystyczny.
- Jezu, tyle dla mnie uczyniłeś. Tobie chcę powierzać całego siebie, całe moje życie.

Pieśni np.:

a) *Schowaj mnie pod skrzydła Swe. Ukryj mnie w silnej dłoni Swej. Kiedy fale mórz chcą porwać mnie. Z Tobą wzniosę się, podniesiesz mnie. Panie Królem Tyś spienionych wód. Ja ufam Ci - Ty jesteś Bóg.*

b) *Dzięki Jezu, dzięki Jezu, dzięki Ci, że kochasz mnie. Dzięki Jezu, dzięki Jezu. Dzięki Ci, o dzięki Ci, że kochasz mnie./ 3x.*

5. Litania do Najświętszego Serca Pana Jezusa

Pieśń: dowolna do NSPJ

6. Zakończenie

Panie Jezu, bądź uwielbiony. Bądź uwielbiony w Twoim ludzie, w tych, którzy tutaj są na wspólnej modlitwie... Ciebie tak bardzo obchodzi nasz los o Panie! Tak bardzo ciebie obchodzą nasze codzienne sprawy, relacje, problemy, choroby. Jesteś bliżej nas niż możemy sobie to wyobrazić! W Eucharystii Jesteś cały pośród nas, aby nas bronić, wyzwalać i przemieniać. Cóż więcej mogłeś uczynić niż dać nam Siebie. Co więcej mogłeś zrobić niż pozostać z nami. Ty wszechpotężny Boże: zapewniłeś „Ja jestem z wami” i nic tego nie zmieni. Ty jesteś ponad czasem, jesteś niezmiennie kochający i wierny, jesteś gwarantem prawdy. Prosimy, błogosław nam Panie.

Pieśń na błogosławieństwo np.: „Przed tak wielkim Sakramentem...” DN 667

Pieśń na zakończenie np.: „Ty wyzwoliłeś nas Panie...” DN 338

**Triduum dziękczynne za 25-lecie pielgrzymki św. Jana Pawła II
do Gliwic oraz za Kongres Eucharystyczny
Dzień III (17.06.2024)**

Pieśń na wystawienie np.: „O milcząca Hostio biała...” DN 655

1. Wprowadzenie

Panie Jezu Chryste, rozpoczynamy trzeci dzień naszego Triduum dziękczynienia za obecność św. papieża Jana Pawła II w Gliwicach i za czas Kongresu Eucharystycznego. Czas w swej naturze ma przemijanie, ale jest on Twoim darem, abyśmy w nim wzrastali, rozwijali się i dążyli do świętości. To w czasie wyciągamy wnioski z naszych błędów, w czasie powstajemy, a właśnie ten, kto powstaje, ten zbliża się do Ciebie. Dziękujemy Tobie za dar czasu i prosimy, daj nam dobrze go wykorzystywać, abyśmy zawsze i we wszystkim byli Twoimi.

Pieśń np. a) Z wielką ufnością i spokojem, moje serce w Tobie odpoczywa, jak dłoń w dłoni przyjaciela.

b) Dzięki Jezu, dzięki Jezu, dzięki Ci, że kochasz mnie. Dzięki Jezu, dzięki Jezu. Dzięki Ci, o dzięki Ci, że kochasz mnie. / 3x.

2. Rozważanie

Adoracja to mój czas spędzony tylko z Tobą. Ty napędniasz mnie swoim Duchem, swoją obecnością. Przemieniasz tak, jak chcesz, tak jak Ty tylko potrafisz, Ty wszechmogący i wszechpotężny. Ty Stwórco piękna i dobra, ładu i harmonii, dawco i miłośniku życia, Boże, który jesteś Miłością. Chcę poddać się Twemu działaniu, bo przecież nie byłoby mnie w ogóle, gdybyś mnie nie ukochał i nie powołał do życia, do istnienia, do nieśmiertelności, którą dajesz mi, gdy przyjmuję Cię w Najświętszym Sakramencie: „Kto spożywa moje Ciało (...) ma życie wieczne” – powiedziałeś.

Dziękuję Ci Panie, że jesteś ze mną i dla mnie. Chcę przyjmować Ciebie w Komunii Świętej jak najczęściej i uwielbiać podczas adoracji, abyś przemieniał mnie, prowadził i udzielał prawdziwego życia. Chcę czynić to, co Ty chcesz, jak Ty chcesz, i jak długo chcesz. Proszę oświeć mój rozum, pobudź moją wolę, oczyść intencje i uświęć serce.

Pieśń np.:

a) Ofiaruję Tobie Panie mój całe życie me, cały jestem Twój, aż na wieki. Oto moje serce przecież wiesz, Tyś miłością mą jedyną jest.

b) „Pokarmie aniołów...” DN 662

3. Z nauczania św. Jana Pawła II

W encyklice o Eucharystii („Ecclesia de Eucharistia”) – obecny w naszej diecezji 25 lat temu Św. Jan Paweł II – napisał: „Jeżeli chrześcijaństwo ma się wyróżniać w naszych czasach przede wszystkim «sztuką modlitwy», to jak nie odczuwać potrzeby dłuższego zatrzymania się przed Chrystusem obecnym w Najświętszym Sakramencie na duchowej rozmowie, na cichej adoracji w postawie pełnej miłości? [...] Wielu świętych dało przykład tej praktyki, wielokrotnie chwalonej i zalecanej przez Kościół”. Np. św. Alfons Maria Liguori, napisał: «*Wśród różnych praktyk pobożnych adoracja Jezusa sakramentalnego jest pierwsza po sakramentach, najbardziej miła Bogu i najbardziej pożyteczna dla nas*». „Eucharystia jest nieocenionym skarbem: nie tylko jej sprawowanie, lecz także jej adoracja poza Mszą Św. pozwala zaczerpnąć z samego źródła łaski. Wspólnota chrześcijańska, która chce doskonale kontemplować oblicze Chrystusa (...) nie może zaniedbać pogłębiania tego aspektu kultu

eucharystycznego, w którym znajduje się przedłużenie i mnożą się owoce komunii z Ciałem i Krwią Pana” (EdE 25).

Zachęcenii przykładem Ojca Świętego postaramy się i my *"dłużej zatrzymać się przed Chrystusem obecnym w Najświętszym Sakramencie na duchowej rozmowie, na cichej adoracji w postawie pełnej miłości"* (Ecclesia de Eucharistia, 25).

Pieśń np.:

a) Jezu mój Jezu, dziś do Ciebie mówić chcę. Ty mi dajesz swojego Ducha, uwielbiam Cię.

b) „Jezusa ukrytego...” DN 647

4. Wezwania

„Prawdziwa modlitwa jest formą życia, a prawdziwe życie dosłownie jest formą modlitwy”. Panie mój, pomóż mi, aby modlitwa, mój czas spędzony z Tobą zmieniał mnie! Tak bardzo chcę się zmieniać poprzez modlitwę. Jej owocem zawsze jest miłość: czyny i postawa na miarę dziecka Bożego. Dlatego prosimy Cię powtarzając: **strzeż nas Panie.**

- abyśmy nie byli tymi, którzy dużo mówią, ale niczego się nie podejmują,
- abyśmy nie byli tymi, którzy podejmują wszystko, a niczego nie kończą,
- abyśmy nie byli tymi, którzy zawsze obiecują, a nigdy nie dotrzymują słowa,
- abyśmy nie byli tymi, którzy nic nie robią, a wszystko krytykują,
- abyśmy nie byli tymi, którzy ubolewają nad okrucieństwem obecnych czasów i ludzkim egoizmem, a nie podejmują niczego, by to zmienić,
- abyśmy nie byli tymi, którzy marzą, aby otrzymywać, a nic nie dają,
- abyśmy nie byli tymi, którzy wciąż proszą, a nie dziękują,
- abyśmy nie byli tymi, którzy zazdroszczą, a nie dostrzegają jak wiele już otrzymali.

Pieśń np.: Jezu cichy, Serca pokornego, uczyn serca nasze według Serca Twego / x3

5. Pozdrowienie i oddanie się Najśw. Sercu Pana Jezusa

Pozdrawiam Cię, Najświętsze Serce Jezusa, Serce mego Zbawiciela, żywe i niewyczerpane źródło szczęścia i życia wiecznego, nieskończona skarbnico Bóstwa. Ty jesteś moją ucieczką, moim ukojeniem, moim wszystkim. Serce pełne miłości, rozpal moje serce świętym żarem, który trawi Twoje Serce. Napelnij moje serce swymi łaskami, które obficie wypływają z Ciebie jak ze źródła. Spraw, niech moja dusza będzie zawsze złączona z Twoją duszą, a moja wola zawsze podporządkowana Twojej woli. Pragnę tylko jednego: aby Twoja święta wola była jedynym moim drogowskazem i jedynym celem wszystkich moich myśli, wszystkich moich pragnień i wszystkich moich czynów.

O Jezu, z ufnością powierzam się całkowicie dobroci Twego Boskiego Serca. Oddaję Ci moją przeszłość ze wszystkimi wykroczeniami, nędzą i słabością, moją przyszłość i moją duszę na całą wieczność. Tobie oddaję się i powierzam i jestem pewny, że nie zawiedziesz mnie w czasie i w wieczności. Amen.

Pieśń np.: „Dobry Jezu racz wysłuchać...” DN 698

6. Zakończenie

Panie Jezu oto kończymy nasze Triduum dziękczynienia za dar wizyty papieskiej 25 lat temu w Gliwicach i za Kongres Eucharystyczny w naszej diecezji. Dziękujemy za wszelkie słowa, które w tych wydarzeniach umocniły nas w wierze i pomogły zgłębić dar Twojej obecności z nami w Eucharystii. Dziękujemy, że na modlitwie, na adoracji odczuwamy Twoją świętą obecność i działanie, bo Jesteś z nami, aż do skończenia świata.

Na zakończenie, jako swoisty testament, chcemy sobie przypomnieć i wziąć sobie głęboko do serca przejmujące słowa św. Jana Pawła II skierowane do nas w Gliwicach:
„Pozostańcie wierni doświadczeniu pokoleń, które żyły na tej ziemi z Bogiem w sercu i z modlitwą na ustach. Niech zawsze na Śląsku zwycięża wiara i zdrowa moralność, prawdziwy duch chrześcijański i poszanowanie Bożych przykazań. Zachowujcie jak skarb największy to, co było źródłem duchowej siły waszych ojców. Oni umieli włączyć Boga w swoje życie i w Nim zwyciężać wszelkie przejawy zła, czego wymownym symbolem jest owo górnicze «Szczęść Boże!». Umieście zachować serce zawsze otwarte na wartości głoszone przez Ewangelię, strzeżcie tych wartości, które stanowią o waszej tożsamości”.

Nasze „Amen” niech będzie zobowiązaniem, aby mimo wszelkich możliwych zawirowań tego świata trwać w wierze i budować na Skale! AMEN

Pieśń: Chrystus Królem, Chrystus Panem, Chrystus, Chrystus Władcą nam. /3 x

Pobłogosław nam Chryste.

Pieśń na błogosławieństwo: „Gdzie w uroczystej cichości...” DN 642

Pieśń na zakończenie: „Pan kiedyś stanął nad brzegiem...”